

Weekendtur 29. og 30. maj 2010
Guldborg Sund,
Lørdag

Vi har for år tilbage været på kanoture i Guldborg Sund, ture vi husker som meget blæsende. Sidst var det i pinsen 1998, hvor turen startede i Saksøbing og sluttede i Sundby, Lolland. I år var det så tid til at prøve igen.

Vi mødtes 7 medlemmer og 1 gæst på klubgrunden lørdag morgen kl. 8.15. Deltagerne var: Willy og Anna Margrete (i kano) – Inge Lise og Jørgen (i kano) – Ulla (i kajak) – Thomas (gæst i kajak) – Karin (i kajak) (deltog kun om lørdagen) og John (i kajak).

Ulla og Thomas kom med to kajaker på bilen og var selvtransporterende, lige som Karin der kørte med egen kajak. Traileren blev pakket med 2 kanoer og 1 kajak og de resterende deltagere kørte i to biler.

Turen til Guldborg, som tager små to timer, forløb uden problemer. Efter at have flyttet biler var vi klar til afgang fra Guldborg havn (på Falster-siden) kl. 11.45. Solen skinnede og vinden kom fra vestlig retning. Det betød at vi straks satte kurs mod Lolland-siden så vi kom i læ for vinden. Vi fulgtes alle ad. Ganske kort efter afgang blev der opfordret til frokostpause, vi fandt en lille strand med læ hvor vi kunne gå i land. Turen fortsatte sydover, målet var naturlejrpladsen ved Middelaldercentret nord for Sundby. Vi nød alle vejret og var heldige med at have vinden i ryggen på nogle strækninger.

Sejldsen gik også over Sydmotorvejen (E47) som er undersøisk tunnel mellem Falster og Lolland. Ved eftermiddagskaffetid fandt vi endnu en lille strand med læ. Mens vi nød kaffen fandt Willy noget kortmateriale frem over området. Her dukkede et kort fra 1921 (opdateret 1942) frem af gemmerne. Retfærdigvis skal det nævnes at Willy også havde nyere kort med.

Turen fortsatte stille og roligt videre, undervejs så vi knopsvaner, fiskehejrer, skarv og gravænder. Vi bemærkede at svanerne i den nordlige del af Guldborg Sund var mere sky end de svaner vi traf længere sydpå.

Vi mødte også et større skib med det "smukke" navn: OW BALTIC, lige før Nykøbing F. Middelaldercentret nåede vi lige omkring kl. 16 (til lukketid), men vi kunne sejle ind i området og se middelalderhuse og –skibe. Fra Guldborg Sund kunne vi se den opstillede **blide** (1).

Ganske få hundrede meter syd for Middelaldercentret fandt vi naturlejrpladsen, som fra søsiden er markeret med et gult skilt uden tekst.

En fin plads lige ned til vandet. På pladsen findes bord – bænksæt, bålplads uden brænde og multitoilet. Pladsen er rimelig stor, og der er mulighed for at slå telt op på en stor åben plads eller i læ mellem store buske.

Lejren blev hurtigt etableret, vi har vel oparbejdet en vis rutine. Vi kunne også lige nå en enkelt øl inden vi skulle i gang med kogegrejet. Karin ville gerne sidde i solen, så vi flyttede bord – bænksæt nogle gange.

Efter maden var vi nogle der gik en aftentur. Karin skulle køre hjem og tog derfor Willy og Thomas med til Guldborg, så de kunne hente deres biler.

Senere nød vi aftenen ved bålet inden vi krøb i soveposerne efter en dejlig dag i godt selskab. Sejldistance 16 km.

John

*(1) En **blide** var en krigsmaskine fra middelalderen. Dens konstruktion muliggjorde effektive kast af genstande f.eks. sten, brændende genstande, døde dyr eller sågar mennesker, oftest mod belejrede borge og byer.*

Når bliden kastede døde dyr, var det for at sprede sygdom blandt borgens indbyggere.

Det menes, at kineserne var de første til at bruge blider allerede i det 6. århundrede. Kendskabet til de nye og meget effektive belejringsmaskiner spredte sig mod vesten til de arabiske lande og kom i det 9. århundrede til Europa.

Der har i mange år eksisteret moderne replikationer af disse enorme krigsmaskiner.

Middelaldercentret har den største danske blide, og den blev bygget i anledning af Nykøbing Falsters 700 års jubilæum i 1989. Denne blide var i lang tid den største i verden, men i juni 2005 blev den overgået af en blide på Warwick Castle i England.

Bliden virker efter vægtstangsprincippet, og den udmærker sig ved at være i stand til meget effektivt at overføre beliggenhedsenergi (potentiell energi) til bevægelsesenergi (kinetisk energi) i et projektil. Den består af en lang hovedarm (vægtstangen), der roterer omkring en aksel. I den ene ende af hovedarmen hænger kontravægten (drivkraften) tæt på akslen. I den anden ende er der monteret en slyngpose, i hvilken projektilet ligger – langt fra akslen. Når bliden lades, står

hovedarmen låst med slyngposen mod jorden og ballasten oppe i luften, som indeholder den potentielle energi, der skal drive værket.

Når hovedarmen ikke længere holdes fast, vil den begynde at rotere, og slyngposen følger med, imens den accelereres i en rotationsbevægelse. På et tidspunkt, bestemt af vinklen mellem slyngposen og hovedarmen, frigives projektilet, der nu vil fortsætte sin bane mod målet.

Kilde: Wikipedia, den frie encyklopædi